

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

postmottak@bld.dep.no

BARNE OG LIKESTILLINGSDEP.	
Art:	323-36
Dato:	5/3 -08
Saksnr:	2008/00283 -009

S | O M

Vår referanse

2008/443

Deres referanse

200800283-/SILS

Dato

04.03.2008

HØRING – FORSLAG TIL ENDRINGER I BIDRAGSLOVGIVNINGEN

Jeg viser til Barne- og likestillingsdepartementets brev 14. februar 2008, vedlagt høringsnotat med forslag om endringer i barnelova, forskotteringsloven mv.

Ombudsmannen mottar jevnlig klager i saker om barnebidrag. Ut fra erfaringen med disse, har jeg kommentarer til to punkter i høringsforslaget.

1. Samværsfradrag

Siden ikrafttredelsen av bidragsreformen 1. oktober 2003 har det særlig vært mange klager knyttet til reglene om samværsfradrag. I brev 30. juli 2007 herfra ble det derfor funnet grunn til å ta noen generelle spørsmål om dette opp med departementet, som i brev 2. oktober 2007 blant annet henviste til at spørsmålene ville bli omfattet av det kommende høringsnotatet.

Ordningen med samværsfradrag vil bli videreført, og det er ikke grunn til å kommentere berettigelsen eller hensiktsmessigheten av dette. Mange bidragspliktige har klaget over ordningen, som de mener oppmuntrer bidragsmottageren til ikke å medvirke til gjennomføring av samvær. Bidragspliktige som ønsker samvær og opplever boikott av dette, får i tillegg til manglende samvær med barna, mer å betale fordi det ikke blir gitt samværsfradrag i bidraget når det ikke utøves samvær. Det er også en pedagogisk utfordring å forklare borgerne at det ikke er sammenheng mellom reglene for tvangsgjennomføring av samværsavgjørelser og bidragsreglene.

De foreslåtte endringene for når det skal gis samværsfradrag og beregningen av omfanget av samværet, dvs. hvilken samværsklasse som skal fastsettes, må antas å avhjelpe noen av urimelighetene som har vist seg. Klagesakene har illustrert problemer knyttet til skriftlighetskravet og bevisbyrdereguleringene. På disse punktene foreslås det i høringsnotatet endringer.

Jeg har mottatt klager i saker der det ikke foreligger skriftlig samværsavtale, men hvor det er på det rene at det er samvær. I disse sakene kan partene gi opplysninger som innebærer forskjellige samværsklasser, noe som fører til at det ikke blir gitt samværsfradrag. Det blir opplevd som urimelig at ikke det minste felles oppgitte samværet blir lagt til grunn.

Det fremgår av høringsnotatets punkt 2.7.2.1 at departementet foreslår at muntlige avtaler likestilles med skriftlige avtaler. Departementet viser også til at det minste felles oppgitte samværet uansett bør gi samværsfradrag der partene har en muntlig avtale av et visst omfang, men er uenige om i hvilken grad denne følges opp, og derfor oppgir forskjellig samværsklasse. På denne bakgrunn foreslås endring av barnelova § 71 og fastsettelsesforskriften § 9 første ledd.

Flere klager har også vist urimelige utslag i saker hvor skriftlig avtale hevdes å være endret i praksis, uten at det har vært mulig å få til en ny skriftlig avtale. Departementet har i høringsnotatets punkt 2.7.3.1 foreslått endringer i bevisbyrdereglene, dvs. fastsettelsesforskriften § 9 annet ledd, som vil være aktuelle for slike situasjoner.

Endringsforslagene må antas i hovedsak å imøtekomme de problemene klagesakene hit har vist på disse punktene.

2. Særtilskudd

Ordningen med særtilskudd etter barnelova § 67 annet ledd foreslås opprettholdt, jf. høringsnotatets punkt. 2.2.3.6.

Her har jeg ikke kommentarer til det som sies i notatet, men vil minne om min uttalelse 4. februar 2008 (departementets sak 200703971-/SILS). Uttalelsen konkluderte med at det ikke var rettslig grunnlag for gjeldende forvaltningspraksis om at det bare kan fastsettes særtilskudd én gang til samme formål. Jeg er tilfreds med at departementet allerede i brev 11. februar 2008 til Arbeids- og velferdsdirektoratet ba om at praksis endres i tråd med uttalelsen og foreslo at praksisendringen ble inntatt i etatens rundskriv, Hovednr. 55 Nr. 2.

Arne Fliflet